

ת"פ 17149/07/17 - מדינת ישראל נגד אבירן מור יוסף - נוכח

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 17149-07-17 מדינת ישראל נ' מוריוסף
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבל אביב - נוכחת
נ ג ד
אבירן מור יוסף - נוכח
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ועבירת הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק.

מכתב האישום עולה כי ביום 01/02/17 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לאתר בניה בשכונת אגמים שבבעלות מר ברנרד זנה (להלן: "המתלונן"), על מנת לבצע עבירה.

מיד ובסמוך, גנב הנאשם מהמקום מכולה השייכת למתלונן ובתוכה כלי עבודה בשווי של כ-200,000 ש"ח.

מענה

2. הנאשם, אשר סירב להיות מיוצג בתיק (ראה פרוטוקול דיון מיום 08/01/19, מיום 19/02/19 ומיום 26/02/19), כפר בעובדות כתב האישום וטען שלא גנב דבר.

במענה מיום 19/02/19 טען הנאשם טענת אליבי ולפיה "לא הייתי שם בכלל. הייתי באתר בניה בהרצליה, עבדתי שם עד שעה 17:30-18:00" (עמוד 4 שורה 21).

במענה נוסף מיום 26/02/19 שב הנאשם על טענתו כי היה באתר בנייה בהרצליה במועד הרלבנטי בין השעות 07:00-19:00, ועל כן "אין סיכוי שמישהו ראה אותי" (עמוד 5 שורה 16).

עמוד 1

ניתוח הראיות

3. טרם ניתוח הראיות אציין כי למועד הדיון שנקבע לשמיעת ראיות ביום 8/10/18 לא התייצב הנאשם. כיוון שעסקינן בעבירות עוון והנאשם הוזהר, על אף היותו לא מיוצג, בהתאם לסמכותי על פי סעיף **130 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982** נשמעה עדותם של העדים שהתייצבו לדיון.

במועד נוסף אליו התייצב הנאשם ביום 31/10/18, ולאחר שבית המשפט שמע את הסברי הנאשם לאי התייצבותו על אף שלא נמצאו כמוצדקים, זומנו **המתלונן וע"ת 6**, מר דוד זאנה, פעם נוספת לעדות לצורך חקירתם בנגדית על ידי הנאשם.

4. **ע"ת 1, רס"ב דניאל סיטבון** (להלן: "**העד**"), העיד כי הוא בלש מ"ט במשטרה וכי התבקש להוריד סרטון ממצלמות האבטחה של אתר הבניה הרלבנטי לכתב האישום. עוד העיד כי הוריד את הסרטון לדיסק וכי לא נערך בו כל שינוי. בעדותו זיהה העד את הדיסק, וזה הוגש וסומן **ת/1**.

לאור עדותו של העד, ממנה עולה כי הוא בעל מיומנות מתאימה וכי העתיק הסרטון מבלי לערוך בו כל שינוי, בשים לב לעקרונות שנקבעו בפסיקה בדבר קבילות הקלטה, הדיסק התקבל כמוצג כאמור. **(ראו: ע"פ 4481/14 פלוני נגד מדינת ישראל (16/11/16) וע"פ 869/81 שניר נגד מד"י (04/11/184)).**

בהמשך, בניתוח העדויות השונות אנתח המידע העולה מסרטוני האבטחה במקום.

5. מטעם התביעה העידו 3 עדים, **ע"ת 5, ע"ת 6, והמתלונן**, עובדי החברה, אשר תיארו את מיקום המכולה המדוברת, העידו על הבעלות בה, על הציוד שהכילה, על אופן קרות האירוע ועל זיהוי הנאשם.

שלושת העדים העידו עדויות סדורות וקוהרנטיות אשר השתלבו האחת בשניה וגובו אף במסמכים ותיעוד ויזואלי.

משכך, אני קובעת כי עדויותיהם הותירו עלי רושם אמין.

6. **ע"ת 5, מר יעקב לחיאני**, מנהל העבודה באתר גלובוס באגמים (להלן: "**מנהל העבודה**"), העיד כי ביום האירוע חלף עם רכבו בסמוך לאתר וראה אדם עומד על גג ממ"ד שעמד סמוך לגדר האתר מצדו הפנימי. כיוון שהדבר נראה לו חשוד, הוא עשה פניית פרסה וחזר לאתר. כשחזר, אותו אדם היה כבר למטה והתקיימה שיחה בינו לבין אותו אדם **(עמוד 11 שורות 11 עד 23)**.

משהוצג למנהל העבודה סרטון **ת/1 ממצלמה 5**, הוא זיהה את רכבו, רכב אפור, וכן רכב טנדר שחור שהיה שייך לאותו אדם חשוד **(עמוד 11 שורות 27-30)**.

ואכן צפייה בת/1 **מצלמה 5** מעלה כי בשעה **17:07:43** נראה רכב גדול כהה חונה בסמוך לכניסה לאתר. נראה אדם לבוש בגדים כהים יוצא מהרכב ונכנס לאתר.

בשעה 17:10:20 נראה רכב פרטי חונה על אי התנועה שמול הכניסה לאתר- רכב אשר זוהה על ידי מנהל העבודה כרכבו.

בשעה 17:10:50 אדם לבוש בגדים כהים יוצא מהאתר ונראה משוחח עם נהג הרכב הפרטי מעבר לכביש.

בשעה 17:11:17 נראה אותו אדם, הלבוש בגדים כהים, כשהוא ניגש לעבר הרכב הפרטי, עומד סמוך אליו ומתנהל שיח בין האדם לבוש בגדים כהים לנהג הרכב הפרטי.

מנהל העבודה בחקירתו דייק ואמר כי לא ראה את החשוד עומד על המכולה אלא על גג הממ"ד, ואכן בת/1 **במצלמה 2 וכן במצלמה 8 בשעה 17:10:18** ניתן לראות את האדם עם הבגדים הכהים עובר מגג המכולה לגג אחר שנראה כמו גג של ממ"ד.

מנהל העבודה בחקירתו זיהה את גג המבנה כגג הממ"ד שבאתר (**עמוד 12 שורה 15**).

7. **ע"ת 6, מר דוד זאנה**, העובד כמנהל עבודה באתר אגמים באשקלון בתחום האינסטלציה (להלן: "**מר זאנה**"), העיד כי לאחר שפשט את הרגל, אחיו הגיע מצרפת ופתח חברה בה הוא עובד. עוד העיד כי עם המעבר לעבודה בחברה של אחיו, הביא עמו קונטיינר שעבד עמו ולאחר שפשט את הרגל, העבירו לאחיו (**עמוד 13 שורות 20-23**).

גרסה דומה באשר לבעלות החברה על המכולה מסר גם מנכ"ל החברה, "א.ב. זאנה מערכות בע"מ", **המתלונן**. בעדותו, משהוצג לו סרטון **ת/1 מצלמה 2 שעה 17:09:14** הוא זיהה את שני הקונטיינרים כשלו, האחד כחלחל והאחר לבן (**עמוד 15 שורות 12-13**).

גם עד זה העיד כי הקונטיינר ניתן לו על ידי אחיו לאחר שזה פשט את הרגל והוא הקים חברה עם חזרתו מפריז וכי מכולה זו שייכת לו מאז 1996 (**עמוד 17 שורות 9-11**).

מר זאנה העיד כי הקונטיינר הכיל כלי עבודה רבים ששוויים כ-300 אלף ש"ח (**עמוד 14 שורות 20-21**).

המתלונן אף הוא העיד בדבר הרכוש שהכיל הקונטיינר והעריך שווי הנכסים בכ-200 אלף ש"ח (**עמוד 16 שורה 15**).

רשימת ציוד שהכיל הקונטיינר שנערכה על ידי המתלונן, בצירוף חשבוניות, הוגשה וסומנה **ת/9**. חיבור פשוט של עלות הכלים שפורטו במסמך מעלה כי המתלונן הגיש תיעוד ציוד שעלותו 106,800 ₪.

כך יוצא כי המנכ"ל ומר זאנה העידו עדות ברורה באשר לבעלות על המכולה שהייתה בתוך שטח האתר של החברה, הציגו חשבוניות המעידות על רכישת הציוד שלטענתם היה במכולה ואף הסבירו כי המדובר לא בכל החשבוניות מאחר וחלקם נקנו לפני שנים מספר (**ת/9**), לצד זה המנכ"ל זיהה המכולות כשלו כאשר ברור כי הסרטון שהוגש מתעד את

שטח האתר של החברה.

בעניין הבעלות על המכולה מסר הנאשם מספר גרסאות סותרות (אותן אבחן בשלב מאוחר יותר), אשר אינן מאפשרות להעדיף גרסתו על פני גרסתם הסדורה והמאומתת של עדי התביעה.

8. בהמשך לעדותו של מנהל העבודה באשר להתנהלות מחשידה ביום האירוע, מר זאנה העיד כי יום למחרת האירוע הגיע לאתר וראה כי הקונטיינר נעלם. באתר היו שני קונטיינרים שעמדו האחד בסמוך לשני ואחד נעלם. משהוברר כי הקונטיינר לא נלקח ברשות, צפו במצלמות האבטחה וזיהו את הנאשם כשהוא על "הקונטיינר וקושר את הכבלים של המוביל" (עמוד 13 שורה 28 - עמוד 14 שורה 2).

מר זאנה העיד בדבר היכרותו עם הנאשם, היכרות ארוכת שנים על רקע קשרי עבודה וסכסוך כספי בין הצדדים (14 שורות 4-5). מחקירתו הנגדית על ידי הנאשם עולה כי אין מחלוקת על עצם קיומו של סכסוך כספי אך ישנה מחלוקת על גובה החוב.

על אף הכרות זו, לא הוצג לעד הסרטון על מנת שיבהיר היכן ואיך זיהה הנאשם.

גרסתו של מר זאנה קיבלה חיזוק מעדות המתלונן אשר העיד כי במועד הרלבנטי לכתב האישום החברה עבדה באגמים באשקלון, וכי דוד אחיו התקשר אליו מוקדם בבוקר ואמר לו שהקונטיינר עם הכלים נעלם (עמוד 15 שורות 5-10).

9. צפייה בכל סרטוני האבטחה מעלים כי במצלמה 2 נצפה אדם לבוש בגדים כהים על גג קונטיינר כשהוא בועט לרצפה חפצים שהיו מונחים על גג הקונטיינר (שעה 17:09), מאוחר יותר יורד אותו אדם מגג הקונטיינר ונעלם (שעה 17:10:32) לאחר כשבע דקות חוזר אותו אדם לבוש בגדים כהים לגג המכולה וממתין (שעה 17:17). כדקה מאוחר יותר נראה מנוף מוריד כבלים שאותו אדם מחבר למכולה (שעה 17:18:40), בפרק זמן זה בשעה 17:19:47 נראים פניו של אותו אדם. בשעה 17:19:50 יורד אותו אדם מגג הקונטיינר והמנוף מרים את הקונטיינר.

במצלמה 8 ניתן לראות את אותה התרחשות כאשר בשעה 17:20:15 ניתן לראות כי המנוף מרים את הקונטיינר אל מחוץ לאתר.

10. בעניין זיהוי אותו אדם לבוש בגדים כהים, העיד המתלונן אודות ההיכרות שלו עם אביו של הנאשם והנאשם עצמו וציין אף הוא כי ההיכרות קיימת על רקע קשרי עבודה וסכסוך כספי (עמוד 15 שורות 16-31). המתלונן העיד כי הוא ראה את הנאשם במצלמות האבטחה והרחיב בדבר אירוע אחר בו טען כי הנאשם ניסה לקחת לו מכולה וכי "זה הסתדר לי אחרי שראיתי אותו במצלמות".

על אף שמשפט שכזה עשוי לעורר חשש בלב בית המשפט בדבר הסקת מסקנות של המתלונן לעניין זהות הנאשם, הרי שלאור עדותו הזהירה בפניי, צפייה שלי בסרטונים וגרסאות הנאשם, אני סבורה כי זיהוי הנאשם על ידי המתלונן הוא

זיהוי שניתן לסמוך ידיי עליו.

במעמד הדיון הוצג הסרטון למתלונן בשנית (ת/1 מצלמה 2). בתחילה, בשעה 17:09, טען כי אינו מזהה את הנאשם שכן התמונה לא ברורה מספיק. אך מאוחר יותר, בשעה 17:10, זיהה את הנאשם (עמוד 16 שורות 29-30) וכך גם בשעה 17:19:30.

בעניין זה, עמד המתלונן על כך שזיהה את הנאשם גם בחקירתו הנגדית (עמוד 23 שורה 31) ואף הבהיר כי בתחילת הסרטון כאשר "אמרתי בפעם הראשונה רגע אני לא מזהה אבל אז ראיתי שזה הוא כשהוא היה על המכולה..." (עמוד 24 שורות 4-5).

דהיינו, כאשר המתלונן לא היה בטוח בדבר זיהוי הנאשם בנקודה מסוימת בסרטון, הוא נזהר ולא טען כי הוא מזהה את הנאשם. רק כאשר בנקודה מסוימת, בה ניתן היה לראות את פניו של האדם על המכולה במצלמות האבטחה, הוא טען לזיהוי הנאשם במקום.

11. ודוק, כמפורט לעיל, אף אני צפיתי בכל סרטוני האבטחה וכפי שציננת לעיל בת/1 מצלמה 2 שעה 17:19:47 ניתן לראות פניו של אותו אדם לבוש בגדים כהים ולזהות כי אכן מדובר בנאשם עצמו.

12. במסגרת החקירה צולם הנאשם ביום 05/02/17 ותועדו נעליו של הנאשם (ת/5(ג)), כמו כן, צולם חלק אחד מסרטוני האבטחה אשר התמקד בנעליו של אדם לבוש כהים שנכנס ויצא מהאתר. עיון בת/1 מצלמה 4 בדקה 17:20:56 מעלה כי נראה שישנו דמיון בין הנעלים, שכן בזוגות הנעליים יש מבנה דומה לקישוט הנעל באזור השחלת שרוכי הנעל. בכך יש נדבך נוסף, אם כי שולי, בהשלמת הזיהוי של הנאשם כאותו אדם לבוש בגדים כהים שנצפה בכל מצלמות האבטחה שפורטו לעיל.

13. בשלב זה ניתן לסכם ולומר כי מראיות התביעה עולה כי ביום האירוע, באתר הבניה שבבעלות המתלונן נמצאו 2 מכולות, כאשר בשעה 17:00 לערך הגיע הנאשם למקום והוציא מהמקום אחת המכולות אשר הכילה ציוד רב, זאת ללא קבלת רשות מבעלי המכולה.

14. גרסאות סותרות שמסר הנאשם יש בהם כדי לחזק את המסקנה שהגעתי אליה לעיל, ואפרט.

15. חקירותיו של הנאשם במשטרה הוגשו באמצעות גובה האמרות. ע"ת 4 רס"ב קובי צ'יבוטרו העיד בדבר נסיבות גביית אמרת הנאשם ולפיה הוזהר כחוק, הוסברה לו זכותו להיוועץ עם עורך דין ולאחר מכן מסר עדותו מרצונו הטוב והחופשי תוך שחתם על שנכתב. עדויות הנאשם הוגשו וסומנו ת/3, ת/6 ו-ת/7.

הנאשם בחקירתו התקשה אומנם לזהות את חתימותיו אך לא שלל אפשרות כי אלה אכן החתימות שלו (עמוד 27

שורות 16-25) ומחקירתו הנגדית על ידי ב"כ המאשימה עולה כי לא חלק על תוכן חקירות אלה.

16. עיון בחקירות אלה מעלה כי טענת האליבי לה טען במענה לכתב האישום לא נטענה כלל על ידי הנאשם בחקירותיו במשטרה, אשר בוצעו ימים ספורים לאחר האירוע. ההיפך הוא הנכון, בחקירות אלה קשר עצמו הנאשם למקום ולמעשה.

17. בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם כי בתקופה הרלבנטית עבד באתר באגמים הסמוך לאתר נשוא כתב האישום, והיה שם פעמים רבות, אלא שביום האירוע היה בנתניה באתר עבודה אחר שהיה לו בו פיצוץ מים **(עמוד 26 שורות 17-19)**. גם בחקירתו הנגדית עמד על כך שבשעות הצהריים הגיע לאתר בנתניה **(עמוד 27 שורות 29-30)**.

כאן המקום לשוב למענה לכתב האישום ממנו עולה כי בשתי הזדמנויות טען בפני בית המשפט כי היה בהרצליה ביום האירוע משעות הבוקר המוקדמות ועד לשעה 17:30-18:00 בגרסה הראשונה, ואף עד השעה 19:00 בגרסה השניה.

בחקירתו משטרה ביום 05/02/17 **(ת/3)** ימים ספורים לאחר האירוע, הנאשם לא מסר את טענת האליבי שהעלה בבית המשפט. יתרה מכך, כאשר נשאל היכן היה ביום האירוע הוא ענה **"לא זוכר, סידורים של עבודה וחילקתי חשבוניות לקבלנים" (שורות 51-52)** ואף אישר כי ככל הנראה שהה באותו היום בשעות אחר הצהריים באשקלון **(שורות 53-54)**.

כך יוצא כי טענת האליבי שמסר במענה לכתב האישום נסתרה בפרט מהותי בעדותו בבית המשפט ובכל מקרה עומדת בסתירה מהותית לגרסה שמסר בחקירה שנערכה זמן קצר לאחר האירוע נשוא כתב האישום.

לא זו אף זו, בעדותו בבית המשפט העיד כי שכנו שהזמין את העבודה, מר אילן מכלוף, יוכל להעיד על עצם הזמנת העבודה **(עמוד 28 שורה 13 וכן עמוד 27 שורות 3-4)**, אלא שעל אף שבית המשפט דחה הדיון לצורך כך, עד זה לא התייצב בבית המשפט.

כידוע, עצם ההימנעות מהבאת עד שיכול לחזק גרסתו - נזקפת לחובתו.

הנאשם אומנם הגיש חשבונית **(נ/1)** על ביצוע עבודת מים באתר בנתניה והסביר כי החשבונית מונפקת בסוף החודש בו בוצעה העבודה. עם זאת, כיוון שאין בחשבונית זו כדי ליתן אינדיקציה באשר למועד ביצוע העבודה, בשים לב לאמור לעיל בדבר הימנעות מהבאת העד, אין בהצגת החשבונית כדי לחזק באופן משמעותי את טענת האליבי שטען לה הנאשם.

מה גם שבחקירתו הנגדית ענה הנאשם כי ייתכן שחזר מנתניה **"אולי בארבע חמש או שש" (עמוד 31 שורה 26 וכן עמוד 32 שורה 9)**. דהיינו, גם לשיטתו, בגרסה זו, שב לאשקלון בשעה שקדמה לאירוע או בסמוך לה.

18. מעבר לאמור בדבר הקושי ליתן אמון בגרסת האליבי שמסר הנאשם, הרי שבחקירתו במשטרה ביום 06/02/17 **(ת/7)** כאשר התבקש להגיב על החשדות כנגדו ענה "**... והמכולה שהוא טוען שאני גנבתי לו מאתר זו מכולה שלי ואני השכרתי לו אותה והוא חייב ל כסף על עבודה שביצענו לו וגם על השכירות של המכולה הזו והוא לא שילם עליהם ... ולכן לקחתי את המכולה הזו שרואים בסרטונים שהצגת לי אתמול ..**" (עמוד 6-8).

דהיינו, על אף שבחקירתו יום קודם טען כי לא מזהה עצמו בסרטונים, בחקירה נוספת, מבלי שנשאל שאלות מדריכות, קשר עצמו הנאשם לאירוע וזיהה עצמו כמי שלקח המכולה מהאתר.

במענה לשאלה נוספת חזר הנאשם על גרסתו כי בתחילה לא זיהה עצמו בסרטונים, אך טען כי אם הכוונה היא למכולה הזו ששייכת לו "**אז אין בעיה**" **(שורות 10-11)**. בכך כאמור קשר עצמו בשנית למכולה עצמה ולאירוע שתועד במצלמות האבטחה באתר שבבעלות חברת המתלונן.

עובדה זו מקבלת חיזוק נוסף מגרסת הנאשם **בת/6**, לפיה שילם 600 ₪ למנוף שהיה במקום כדי להוציא המכולה **(שורות 21-24)**.

הדברים אף מתיישבים עם העבודה כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים בדבר סכסוך כספי בין המתלוננים לנאשם.

19. אם לא די במפורט, הרי משעומת הנאשם עם חקירתו במשטרה ממנה עולה כי על אף שנשאל לא מסר הסברים הדומים להסבריו היום בבית המשפט, התחמק הנאשם ממתן תשובות ענייניות וטען "**אני לא חייב להם כלום, יכול לענות מה שבא לי, לא חייב להגיד עם מי הייתי ולאיפה הלכתי..**" (עמוד 33 שורות 3-5) **.. "הזיכרון שלי איך שנוח לי אני לא חייב להם כלום... בחקירה אני לא חייב להם שם כלום"** (עמוד 33 שורות 7-9).

יתרה מכך, כאשר עומת עם חקירתו בה לכאורה זיהה עצמו, שינה הנאשם גרסתו וטען "**כל פעם שיש שם מכולות שהם שלי אני זה שלוקח אותם. אבל את המכולה שלו לא לקחתי.... כל המכולות אותו הדבר אין סימני זיהוי מיוחדים. .. אני לא יודע אם הסרטון שהצגת לי הוא מהאתר של המתלונן**" (עמוד 33 שורות 28-31). עם זאת, מאוחר יותר טען שזו מכולה שלו כיוון שנטען בפניו שהוא מזוהה בסרטון, אלא שלאחר שצפה בסרטון כלל לא מזהה עצמו בו **(עמוד 34 שורות 19-20)**.

זאת ועוד, על אף שטען כי המכולה שלו, הוא לא ידע למסור מה המכולה מכילה מאחר וטרם פתח אותה **(שורות 23-25)**.

20. כך יוצא שהנאשם מסר מספר גרסאות סותרות שלא ניתן ליתן כל אמון בהם.

21. בנוסף, על אף שהנאשם טען הן בחקירה במשטרה **(ת/7 שורות 106-107)** והן בבית המשפט **(עמוד 39 שורות**

3-4 כי יוכל להוכיח את בעלותו על המכולה והציוד שבה, כדי להוכיח לכאורה את זכותו לקחת את המכולה מהמקום, בשום שלב לא הוגשה חשבונית המעידה על קניית המכולה ו/או הציוד שהיה בה, על ידו.

סוף דבר

22. כשאלה פני הדברים אני קובעת כי יש להעדיף את גרסאות עדי התביעה על פני גרסת הנאשם, ואני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירת הסגת גבול וגניבת המכולה.

עם זאת, לאור פירוט הציוד, כפי שעולה מת/9, אני קובעת כי הוכח שווי ציוד גנוב בסך כ-107,000 ₪ בלבד.

ניתנה היום, 26 מרץ 2019, במעמד הצדדים.